

E!

arba
a Pa.

kiek-
ptleka
uviala.

NAI

škie visa-
namuose.
kankių iš
čių apsi-

ouki gy-
O STO-
ilgas.

N.Y.

vais-
turi-
nerio
les. —
musų
ausia

eso:
str.

Str.,

N
b, vy-

DARBININKAI VISŲ ŠALIŲ, VIENYKITĖS!

KOVA

Lietuvių darbininkų savaitinis laikraštis, leidinys kas penktą dieną, Philadelphia, Pa. U.S.A.

Prenumerata:
Ant metų į visas šalis svieto..... \$ 2.00
Ant pusės metų..... \$ 1.00

Apgarsinimų prekės:
sykį colis 50c; mėnuo už colį 1.00; metai už colį \$ 10.00.

Siunčiant raštus, pinigus ir visuose kituose reikaluose susisiekiant adresuokite: „KOVA“
412 Siegel str.
Philadelphia, Pa.

KOVA

„KOVA“ The Lithuanian weekly, published every Friday, by J. O. ŠIRVYDAS, 412 Siegel str. Philadelphia, Pa.

Subscription rates:
One year in all parts of the world \$ 2.00
Six month " " " " \$ 1.00

All communications should be addressed to:
„KOVA“
412 Siegel str.
Philadelphia, Pa.

ORGANAS LIETUVIŲ SOCIJALISTŲ PARTIJOS AMERIKOJE.

Nr. 20

Philadelphia, Pa. 18 Gegužės (May) 1906 m.

Metas II

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER MAY 17, 1905, AT THE POST OFFICE AT PHILADELPHIA, PA.

Antras LSPA. Susivažiavimas.

Malonūs Draugai! — Šiuo metu pranešam Jūsų LSPA. Susivažiavimas atsibus 10 birželio (June), 1906, svetainėje po N 91-93 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Tekisite draugai, kuopos ir pavieniai pasistengti kna-skaitlingiausiai Susivažiavimui persistatyt. Įvairius klausimus, lytinčius mūsų Partijos ir viso darbininkiškojo judėjimo, kuopos persusirinkimus malonūs nuodugniai apsvaistyt, apdirbt ir duot išsprendimams atstovams. Kurios kuopos atstovų nesijis, tos teksis gražiai surašyt ir pristat ant vardo C. Organizatoriaus — J. O. Širvydas, 412 Siegel str. Philadelphia, Pa.

Vardan LSPA. C. K.
J. O. ŠIRVYDAS.

Prie mūsų programo.

Kaip žinoma, I-asis susivažiavimas LSPA. pereitais metais paskyrė tam tikrą komitetą, kurs apdirbtų partijos programą. Iki šiol, teipgi žinoma, tas komitetas nieko dar nepadare. Kodėl? Gal dėlto, kad nebuvo jame pažymėto kokio nors vieno sąnario, kaip jo pirmininko, kurs turėtų pradėti tą darbą? Ne. Man rodos, mes visi darome, kiek kas galime ir mokame ir kaip laikas ir aplinkybės leidžia. Vienok šiame atvejyje programo komitetas, kaip sakiau, nieko nedarė. Matyt, ne dėl to, kad nenorėjo, bet dėlto, kad nežinojo už ko tvertis, koks gali būti tas mūsų programos. Nežinau, kaip kitiems komiteto sąnariams rodosi, bet man nekarta užeidavo mislis, ar mes galime turėti kokį specialią programą, kadangi vienijamės su visais Amerikos socialistais, — minėtina, su «Socijalistų Partija» — je, ne tik Amerikoje, bet su visos pasaulės socialistais... Mums reikėjo pirmučiausiai pažinti artimiausios mūsų draugės «Soc. Part.» programą. Ir šiuo tarpu gavome progą pažinti taitai: «Kovoje», nuo 12 nr. š.m., patilpo „Am. Soc. Part.“ kuopų darbo programos («Kaip turėtų būti vedami socijalistų kuopų arba šakų reikalai»), — nors tai išversta ypatos neprigulincios prie komiteto, bet vis tiek; neužilgo pasirodys «Kovoje» tos pačios ypatos išverstas ir partijos programos arba konstitucija*). «Kovoje» teipgi

*) „Konstitucija“ galima pavadinti „organizacijos programą“.

patilpo, nuo 16 nr., «Amerikos «Socijalistų Partijos» platforma» (jau vieno komiteto sąnario parupinta); «Kovos» N 14 drg. A. Petratis uždavė klausimą «Ar mes galime vadintis partija?» o p. A. Guštas ten pat dėjo prietelišką «Patėjimą» mums, socijalistams (nors jis pats turi ant mislių, klaidingai, tik «Kovos» redaktorių) t a k t i k o s klausime — eiti «laisvai», nebijant kunigų (beje, jis ten daugiau kludo finansus ir «Kovos» padidinimo klausimą, bet tas neturi svarbos).

Tai vis klausimai prie mūsų programo. Czion parodyta konstitucija arba organizacijos (organizavimosi) budas, reikalavimai arba tikslas («platforma») ir elgimasis einant prie to tikslo («taktika»). Ir, rodos, mums nėra kas daug prie to pridėt, ar atimt. Vienok iš to neišeina, kad mes negalim turėt savo programo. Jeigu mes ir priimtume viską teip, kaip yra pas amerikonus socijalistus, tai vis-gi yra daug klausimų, kurie mus vienus tiktai užima, kaip lietuvius ir da galibut, kaip ateivius. Jei minėtą konstituciją priimtume be jokių atmainų, — o tas ir būtų galima su mažais išėmimais, — jei platformą priimame teip, kaip ji stovi, tai vis-gi daugelis klausimų reikalauja savotiško išrišimo.

Tų klausimų dauguma lytisi mūsų taktikos. Berods, ir taktiką mes turim turėti prieš save tokią, kokią turi mūsų draugai amerikiečiai — «S.P.» Vienok mes pasiriję dirbt, varyt socijalizmo progandą bei agitaciją specialiai tarp savo tautiečių, kurių pobudys, apšvietimas, papročiai ir kitos apystovos yra kitokios, negu pas amerikiečius, abelnai imant. Dėlto ir mūsų taktika, bent smulkmense, turi but kitokia. Turime nuovokiai taikintis prie tų mūsų apystovų ir aplinkybių, kad galėtume pasekmingai varyt savo darbą. To reikalauja darbo nuoseklumas, ir gerai suprantant, be didelio stengimosi galima tikėtis didelių savo darbo pasekmių. Tai-gi, rodosi, taktika tai svarbiausias dalykas: jos pasek-

mė tai stiprumas organizacijos, stiprumas ne teip sąnarių skaitliumi, kaip jų susipratimu. Yra pasakyta kuopų konstitucijoje (žr. «K.» N 14: «Kas reikia visuomet atminti»), kad sąnariai neapsipazinusieji su socijalizmu principais, nepaisanti ant partijos reikalų, kas minuta svyruojanti, nieko nereiskia kad ir jų būtų daug: «ta kuopa vistiek bus silpna ir, be abejonės, išsiskirstys». Tą pat galima pasakyt ir apie visą organizaciją, partiją. Vienok toki sąnariai gali susiprast ir tuomi sustiprint organizaciją; tuo tarpu, jeigu organizacijoje bus stoka taktikos, tai ir susipratiesieji ir veikianti sąnariai atsiskirs, jeigu matys, jog negalima to blogumo pašalint. Matome beveik kiekvienoje šalyje po kelias socijalistų partijas; visos jos skiriasi beveik vien tik delei taktikos; principuose visai mažas skirtumas (su laiku, žinoma, tas skirtumas didinas).

Ikišiol buvo mūsų rūpjtasi daugiaus apie organizaciją, sąnarių skaitliaus padidinimą. Dabar reikia labiaus atkreipt atydą į socijalisko apšvietimo darbą, išsidirbt tam atsakančią programą ir pirmvisko mokintis taktikos.

Tai-gi, čia pajudintus klausimus reikia mums geriaus paimti į savo atydą ir apsvarstinėti iš visų pusių. Iš to, kas anksčiaus sakyta, matome, kad mums reikia gerai išsiaiškint, kas tai yra: 1) programos, 2) konstitucija, 3) platforma, 4) taktika ir 5) ar mes galim vadintis «partija».

Apie tuos klausimus galima būtų plačiai rašyti, bet ir iš tų ruožų, augėčiaus pabrėžtu, galima kiekvienam pačiam išsiaiškint plačlau. Vienok reikia pasargas, patėmijimus paduoti spaudon, kad visi žinotų. Paskutinis klausimas yra kaipi visai atskiras nuo programo, bet jis vertas apkalbėti, dėlto parašysiu apie tai skyrium.

J. Baltrušaitis.

Zinios iš Lietuvos.

Dusėtai, Kauno gub. – Kaip tas «senasis svietas» yra dar pasiutęs, kaip jam jam mieli yra nevalios poniai, parodo šis paveikslėlis. Dusėtų miestelio ukinkas Barzda, pagavo pats savo sunų, prisidėjusį prie kėlimo aplinkinių žmonių, ir padavė jį, draug su jo bendru A. Jameikiu, kareivių rankosna. Net patį rusai starovierai dyvyjos iš tokio niekšo tėvo, kaip Barzda, kurs kaip tikras judošius vedė savo tikrą sunų į nagus budelių. Kareiviai tuodu vyruku baisiai primušė ir padavė gubernatoriui. Bet tas, nerazdamas didelės kaltybės, parsiantė juodu atgal į Dusėtus. Kada valsčiurje užklausė išrinktinių: ar priemat Barzdą ir Jameikį? – tai tie vėl pasirodė nemažesniais niekšais, nes netiktai atsiskakė priimt, bet dar tyčiojos, sakydami: «tegul tas juos priima, kas juos buvo išrinkę viršaičių ir raštininku». (Mat virtus naujai tvarkai, tuodu vyru buvo išrinkti į tuos valsčiaus urėdus). – Baisus dar nu puolimas mūsų žmonių. Lengva dar viešpataut Lietuvoje kazokams, nes turi sau daug sėbrų iš mus pačių išgamų tarpo. Švedien bet prie išgamų prisiskaito visi nenorintieji geresnės Lietuvai ateities, skubinantieji sudrutint caro galybę: ponai, kunigai, «demokratai» ir įsirašę į «juodąją šimtinę» visokios spalvos reakcionieriai.

Antalieptė, Ezerėnų pav. – Vietinis viršaitis Kuzmickas, vėl pagrižęs į savo tarnystę, perdavė valdžiai 8 niekuo nekaltus vyrus, kuriuos policija išgabeno kalėjiman, kur tebesėdi ir ikšioliai. Kuzmickas, tas didis niekšas nuo seno, už tai atkeršijo aniems vyrams, kad tie pirmiausiai pradėjo reikalaut įvest naują, geresnę tvarką, per ką Kuzmickas tuojaus išskrido iš vietos. Bet lietuviškam judošiu, matyt, piktadėjistė graužia sąžinę, nes nuo to kaip pardavė savo brolius, negalįs namie but, nakvojąs stačiatikių bobų klištoriuje; bandęs sykį pasikart, bet bobos šiaip-teip išgelbėję ir numaldę.

Daugelyj vietų tokius niekšus patįs kazokai išplakė, už suvadžiotinus nurodymus, kitur revoliucionieriai pakorė, kiti dingo be žinios kur, dar kiti laukia savo užpelnutos baismės. Visus išdavikus patiks tas pats, ką ir popą Gaponą, kurį revoliucionieriai, už pardavimą jų reikalų, nužudė.

Bet, nežiurint į reakcijos siautimą iš Peterburgo, nežiurint į tos reakcijos gavinimą per kunigiją ir tamsybęj tebeniukančias visas liaudės išmetas, Lietuvoj vis gi pučia visai naujas vėjas. Inteligen-

cijoje virto didelės permainos – pasidalino į du abazus: vieni, mažesnė dalis griebės už konservatizmo; kiti, didelė didžiūma – tapo žmonės visai naujos gadyinės, naujų idėjų; jų nebeapakaina laisvė ant žodžių: jie nori ją realizuot iš tikrųjų. Jų darbai matomi visur – miestuos ir ant kaimų. Jie eina su darbininkų kliasa ir – to užtenka mums. Iš antros pusės kaimuose revoliucija padarė irgi didelę revoliuciją. Kas gali tikėt, kad vestuvėse, vakaruškose ir tolygiose jaunimo sueigose gali girdėt dainuojant «marselietę»? Kaimų merginos ją dainuoja, šukauja ir vaikai laukuose: «atsisakom nuo senojo svieto»... Užklausus, kas tai yra tas «senasai svietas», atsako: ponai, valdžia ir visi caro valdžios sėbrai. Tai yra baisus simptomas ikšioliniams gerikams žmonių prakaito ir kraujo, bet linkmsams mums.

Kamajai, Ezerėnų pav. – Czion per keletą sąvaičių, po išsidanginimo kazokų, susirenka bureliai vaikinių ir mergaičių ir padaro demonstracijas: eina gatvėmis iškelę raudoną vėliavą ir dainuodami «marselietę». Buvo laikytos 3 prakalbos. Dalyvauja daugiausiai pats žaliasai jaunimas. Bureliai susidaro į 50 ypatų.

Južintuos ir Dusėtuos teipgi nuolat būva jaunimo susirinkimai, kur teiraujasi apie visokį šio laiko padėjimą, «dumą», revoliucijos rengimą, deklemuoja ir laiko prakalbas. Tarpe susirinkusių buvo vaikinių nuo 12 metų, kurie puikiai kalbėjo.

A. D. Kariukas.

Švėskime pirmąją gegužės!

(Atsišaukimas.)

Tai ir vėl perbėgo vieni metai, ir vėl mes kviečiame jus švėsti viso pasaulio darbininkų šventę, pirmąją gegužės. Sunkūs buvo mums šitie metai: daug nekalto kraujo ir ašarų tapo pralieta, daug naujo pergyventa. Kaip gyvi, mums stovi akyse pernai metų «pamokslai», visokie lapeliai, paskui pirmutiniai dvaro darbininkų streikai. Kaip akis išdege, siuto caro tarnai, gaudė mūsų draugus, kišo juos į kalėjimus, kunigai per pamokslus keikė, bet nieks nieko negelbėjo; pamažu pradėjo susiprast ir patįs kareiviai (zalnieriai). Pamatė caro tarnai, kad jau nieko nebegali padaryt, ir pradėjo po truputį nusileist. Ant galo, visos Maskolijos darbininkai pakėlė da nematytą ikišiol streiką; jie jau suprato, kame yra didžiausias šios dienos mūsų slogutis, ir pareikalavo, kad iš pašaknų būtų išrauta caro valdžia, o įvesta tikra žmonių valdžia; savo krauju jie nutarė išpirkti liuosybę. Išsigando caras ir jo

ministeriai, pamatę tokią darbininkų galybę, ir prižadėjo mums tą reikalaujamą liuosybę duoti. Bet neilgai mės ja džiaugėmės: vos spėjo ji pasirodyt, o jau caro tarnai daugelyje vietų įtaisė baisesiausius mūsų draugų mušimus ir žydų skerdynes, už tai, kad jie labiausia eina prieš caro valdžią, kai-kur stačiai gyvus sudegino nepatinkamus sau žmones; mums neva liuosybė duota, o tuo tarpu visi kalėjimai teip prigrusti žmonių, kaip da niekad nebuvo; nekalciausi susirinkimai vaikomi su dragunų ir kazokų pagelba, už mažiausią prasitarimą tuoj kalėjimas; visa valdžia pavesta generolams-gubernatoriams, gubernatoriams, viršininkams, žemiausiems policistams ir šnipams; jie pas mus dabar tikri carukai, jie, ką tik nori, tą gali daryt – prieš nieką ir už nieką jiems nereikia atsakyt. Ir džiaugiāsi, tokių dienų susilaukė, policistai, kazokai ir dragunai: jie, kaip pasiutę, duksta po visą mūsų kraštą, plėšia, drasko ir muša be jokio atsakymo žmones; kelis mūsų draugus jau jie mirtinai užmušė, daugybei sveikata atėmė, visą turtą išplėšė, triobas iš armotų sugriovė. Visas valsčius nutaria teip ir teip padaryti, visi vienu balsu išrenka tokį ir tokį viršaitį (vaitį arba staršiuą), o jį caro tarnai į kalėjimą įkiša! Kitus palaiko kalėjime kokią porą mėnesių ir paskui paleidžia, jokio prasikaltimo neradę... Tokiu budu privertė žmones caro tarnai sugražint senąją tvarką (parėdką); mokesčius daugelyje vietų teip-pat privertė užmokėt; už monopolijų išdaužymą, valsčiaus knygų sunaikinimą, telegrafo stulpų nupiaustymą tapo uždėtos ant viso valsčiaus baismės nuo 500 iki 3000 rublių. Žmonėms visur akyse jau stovėjo kazokai, dragunai, skraidytojų buriai, armos, ir jie mokėjo.

Nusiminė žmonės, tokias baisybes pamatę. Jie tikėjosi, kad vienu pasipurtymu bus galima nuverst nuo savo sprando caro valdžią ir įvesti tikrą žmonių valdžią, o čia ne teip greitai eina. Ir daugelyje vietų jau labai nemalonia akia jie pradėjo žiurėt į tuos «kurstytojus»; atsiranda dargi tokios vietos, kur seniau ant rankų mūsų draugus nešiodavo, o dabar visą kaltybę ant jų meta: girdi, kad ne jie, tie «cilistai», mės po senovės ramiai sau gyventume – kad mės jų visai butume nepažinę! Ir, tikrai, kai-kuriuose vietose, kaip nuo piktos dvasios, bėga žmonės, išgirdę «cilistų» vardą. Daugybeje vietų labai pradėjo žmonės vieni kitus išdavinėti; daugelis žiuri, kad tik jam ant kito «bėdą» nuvertus, kad tik paties kailis liktų sveikas, o kiti tegul sau žinosi! Jau net sunku pasidare mūsų draugams kur-nors užėiti, pasi-

slėpti... Kunigai per pamokslus ir savo raštuose da biauriau už carę tarnus teršia mūsų vardą, bet mes dėl to neunistosime varę savo darbo, neunistosime kirtęsi su caro ir ponų valdžia, koliai ant savo nepastatysime. Dešimtimis ir net šimtais gruda mūsų draugus į kalėjimus – pasirūpysime tukstančiais į jų vietą stoti!

O vis tiek išsigando daugelis žmonių, kurie da ir šendien šėip-teip pragyventi gali; išsigando gaspadoriai, kurie, kad ir su dideliu vargu, bet vis da šėip-teip gali mokesčius išmokėti ir turi tam kartui duonos kąsnį. Jūs bijotės citi su mumis?! Jūs malonėtumet, kad už jus kas kitas padarytų, bet patįs – ne! Norėtumet viską geruoju gauti, bet ką daryt, kad nužemintų mūsų prašymų nieks neklauso, o tik kas kartą vis da didesnę ir didesnę našta mums ant pečių užkrauna?! Ką daryti, kad už nekalčiausią susirinkimą, už mažiausį žodį ir surudijusį revolverį teip žvėriškai su mumis apsieina caro tarnai?! Per 40 metų mes tylėjom, o ką gavom? Tik kas kartą vis da sunknesnius pančius ir didesnius vargus! Ir, tikrai, tikrai tuomet teprasidėjo pas mus šiookie-tokie palengvinimai, kuomet pradėjome pusti prieš vėją. Tokiu budu mums tapo sugražinta spauda ir kitos «mylistos» duotos. Kad butume tylėję, neputę prieš vėją, jau kažin-ką tie bude liai butų su mumis padarę; ir dabar mes negalime nutilti, o da labiau pusti; ir juo labiau mes pusime, juo didesnis susipratimas ir vienybė pas mus bus, tuo greičiau laimėsime.

Baisiai ėmė siusti caro tarnai, norėdami kokių-nors budu sulaikyti griūvantį caro sostą, vienok nieko iš to neišeis – tai kiekvienas dabar gerai gali suprasti; pilnus kalėjimus prigruodo mūsų draugų, daugybę sušaudė, o ar jau numalšino žmones, ar išnaikino revoliuciją? Anaip toli ne! Visur mes matome dabar da didesnę sujudimą, negu buvo seniau, visur susipratusieji darbininkai rengiasi prie naujo sukilimo. Be abejonės, da gana tvirta caro valdžia, da nemaža mūsų draugų kris besikertant su ja, bet tokie dideli daiktai ne teip lengviai darosi: atsiminkime, kiek metų mums reikėjo su ja kirsties, koliai netapo prispirta spaudą sugražinti! (Užbaiga bus)

Iš Rusijos.

Su didele pompa ir bugnijimais visų autokratijos spėkų, apsiautus visą Peterburgą ginkluota armija, apsiautus «dumininkus» šnipais tapo atverta «Taurydos Palociuje» «duma». Pirm jos atidarymo caras laikė į tam tyčią susirinku-

sius «dumininkus» «Zieminiam Palociuje» trumpą kalbą. Joje nesilytėjo politikos, bet pabrėžė savo samoderzavijos galybę šiais žodžiais: «Aš ginsiu nuo sugriovimo savo įstaigas, kurias sutvėriau». Priespaudų režimą parodė esant reikalingu ir ant toliaus, nes pasakė: «Valstijos gerovė priguli ne tik nuo laisvės, bet nuo tvarkos». Žinome nagaikos tvarką! Laisvę kitoms tautoms randa negalimu. Carui rupi čielybė samoderzavinės Rusijos, nes pasakė: «Žmonės (privalo) prisiegt mano sunui pilnybę imperijos, gerai organizuotos». Žinoma, padauginant armiją ir policiją. – Paskiaus caras pagrįžo Petergofan, iš kur per pritaisytą sienoję mekrofoną, tėmyjās, kas darosi «dumoje».

Į «dumą» susirinko atstovų nemažai. Išklausę «Zieminiam Palociuj» caro prakalbą, vieni plojo, kiti sušmurgę tyliai sėdėjo. Tai buvo daugiausiai atstovai ne klasifikuoti į partijas, atvykę darbinėse bliuzose ir ilgauliais čebatais. Profesoriai, ponai frakuose ir medaliuose, žinoma, ko nepasiuto iš džiaugsmo išgirdę savo tikromis ašimis tikrą carą šnekant. Jie matė caro kalboje norą «prisiartįt prie žmonių».

Konstitucijiniai demokratai jau pradėjo bandyti parduot žmonių reikalus. Ir štai kaip. Vos tik susirinkus atstovams «dumon», radikalų pusė įnešė pasiūst carui telegramą arba išrinkt iš dumos pas jį pasiuntinis, su reikalavimu duot visiems politiškiesiems prasikaltėliams amnestiją, ir pakol nebus paleista tukstančiai varginamų kalėjimuose žmonių, patol nepradėt «dumoje» jokių darbų. Radikalai sakė: «kalbėt mums čion apie mūsų krašto liuosybę ir gerovę yra visiškai juokai, pakol kalėjimuose stena tie, kurie už tą liuosybę kariavo». Už to įnešimo griebėsi veik didžiama «dumos». Bet konst. demokratų vadovai, turbūt bijodami carą užpykįt, ėmė visai sukt, viliot ir perkalinėt. Tokiu budu praslinko valanda laiko ir žmonių nuomonės pakriko: vieni аташо, kiti užsikrėtė demokratų drebuliu. Todėl didžiama sutaisė tam tikrą komisiją, kuri atsakys caro kalbai nuo sosto ir primjės apie amnestiją. Demokratai, bijodami kad netaptų nuvaikyti nuo «dumos», kaip višta nuo kiaušinių, griebė už komisijų taktikos. Ta taktika yra žinoma: ką nori nudildyt, pavesk komisijai.

Tokiu budu demokratai paremia laisvamanius (liberalus). O laisvamanų taktika jau seniai Rusijoje žinoma: žiurėk kad but gerai žmonėms, bet sau padaryk už vis geriau. Ir dabar laisvamanų vadas, Vitte, «dumoje» parodė nagelius: parėjus amnestijos klausimui, pasakė:

«Jeigu visus iš kalėjimų paleisite, tai susidarę turtus bėgkit iš šio krašto». Tas veidmainys užtyli, kad jam bevaldant tapo išleisti visi vagis iš kalėjimų ir susiorganizavo į juodąsias šimtines, o kalėjimuos tapo sugrūsta tukstančiai apšviestų valstiečių.

Gegužio 1-ma Rusijoje parėjo ne visai tykiai. Vienam Peterburge streikavo į 200.000 darbininkų, daugiausiai tų, kurie boikotuoja «dumą». Susirėmimų veik nebuvo. Tiktai Sarajevoje, kalnakasiai susiėmė su žandarais ir policija, kur 3 darbininkus nušovė, o 5 sunkiai sužeidė. Iš kitur žiuios dar neparėjo, vienok darbininkai sako visur tą dieną uedirbę. Maskvos gen. gubernatorius Dabasov patatęs miestą ant karės tiesų.

Dar du nemaži valdžios šunjs atsiėmė savo užpelnytą bausmę vieną dieną; 14 gegužės Peterburge tapo perdurtas admiralas Kuzmič, buvęs nuozmus žmogus savo paduotiniams, o Varšavoje su bomba užmušė policijos viršininką Konstantinovą. Kuzmičo nubaudėjas pasislėpė, o metėją bombos kareiviai begaudydami nušovė.

Rusijos valdžia pareikalavo nuo Amerikos, kad išduotų Maksimą Gorkį, kurs laiko pranešimus Rytinėse valstijose Rusijos išeiviams ir renka pašalpą businčiai revoliucijai. Žinoma, Amerikos caras Teodoras greit užganėdintų caro Mikės norą, kad nebijotų to paties, kas dabar dedasi Rusijoje.

DARBININKO KRONIKA.

¶ Baltimorečius, kurie vasario mėnesį pasiuntė Londonan revoliucijai aukų 31.10, prašo ten jau paduoti siuntejo vardą, kadangi be to pinigų vietinė kraša neišduoda.

¶ New Britain, Conn. – 29 bal. susirinkę burelis lietuvių į krikštynas pas J. Gudaucką jo sunaus Kazimiero, tarp kit ko besikalbėdami užmanėm sušelpť revoliuciją Lietuvoje ir šėip jau darbininkų reikalus. Visi širdingai tam pritarė ir sumetė 2.70, iš kurių 1.00 skiriam «Kovos» Fondan, o 1.70 revoliucijos reikalams. Geistina butų, kad ir visur, kur tiktai atsibuna darbininkų susirinkimai ir pasilinksminimai, butų svarstomi panašūs klausimai ir parinkta nors kiek aukų. Juk tuom, broliai, sutversim sau kelią prie teisybės ir pagerinimo mūsų buvio. – Aukas rev. reikalams skiriam LSDP. (Aukautojų vardai kitoj vietoj. R.) – S. G a r k a u c k a s.

¶ W. Pullman, Ill. – Apygardoj Kensingtono atsibuvo lietuvių susirinkimas, parengtas per 4-tą LSPA. kuopą, kuriame dalyvavo «Kudirkos dainininkų drė»

ir surinkta tapo 11.10 aukų. Iš tų 6.00 užmokėta už svetainę, o 5.10 (išimant 5 c. persiuntimui) prisiunčiam «Kovos» Redakcijon, paskirdami revoliucijos reikalams. – Su guodone, to vakaro pirmasėdis, A. Algmīn a v y č i u s.

¶ Laikraštysje «Appeal to Reason» (atsišaukimas į protą) patilpo drg. Debs'o straipsnukas «Prabuskit jus vergai», agituojantis už nekaltai areštuotus «Vakarinės Anglekasių Federacijos» viršininkus. Tas balsas rado nesuskaitytus atbalsius. Skaitlingi iš visur kyla protestai prieš kapitalistų valdomą valdžią. Bet tas balsas prabudino ir kapitalo hijenas, išalkusias darbininkų krauju. Ir šen ir ten darbininkų protest-tingus policija išvaiko, daužydami buožėmis žmonių galvas, o Kanadoje krasos žinyba uždraudė siuntinėti «Appeal to Reason».

Pirmos gegužio atbalsiai.

Chicago, Ill. – Vietiniai lietuviai darbininkai turbūt dar pirmą sykį apvaikštinėjo savo šventę šįmet. Apvaikščiojimas nusidavė kuogeriausiai, nors ir trukdė negeras oras. Buvo apdirbtas programas toks: pradėt eit 2-ąją po pietų iš keturių vietų. Pirmą atdala išėjom lietuviai, čekai, vengrai ir anglai – viso apie 1000 žmonių, visi organizuoti socialistai. Mūsų LSPA. 4-tos kuopos buvo į 30 draugų; moterų mūsų atdaloj buvo į 50, – lietuvačių, regis, nebuvo. Czekai ir vengrai – turėjo dideles, raudonas vėliavas, kurios iškilmingai plavésavo ant minios galvų su socialistiškais parašais; lietuviai turėjo dvi, čystai raudoni; anglų teipat raudona. Ant mūsų susijungusios atdalos nešė mažiukę ir Amerikos vėliavutę.

Išmaršavom nuo Loomis ir 18-tos gatvių ir šjom į paskirtą, sulyg programo, vietą – parkan, iškėlę vėliavas ir dainuodami marselietę – lietuviškai, kitas revoliucijines dainas – angliškai. Į parką mes pribuvom patįs pirmieje. Paskui atėjo žydų «Bundas», – apie 1500 vyrų ir merginų, su daugybe vėliavų, ant kurių švytravo įvairių-įvairiausių revoliucijiniai ir socialistiški parašai, teipgi buvo ir be parašų. Mūsų atdala, pamačiusi ateinant brolius «bundiečius», išėjom pasitikt, dainuodami visokias revoliucijos giesmes. «Bundiečiai» dainavo rusiškai ir žydiškai. Eidami jie per mūsų eiles, šapkė galingą «ura!» Emė visi sveikintis, kiti bučiavos ir mėtė skrybėles į aukštą. O mes, lietuviai, turėjom iškėlę savo LSPA., karuną, ant gimnastikų karties prisęta (policija samdė vaikus, kad kartę išimtų, nes pati bijojo įslinkti). Po to atėjo šiaurinės miesto

dalis socialistų atdala. Ji atėjo nuvarginta ir be vėliavų. Paskui juos atitraukė lenkai socialistai, – teipgi be vėliavų. Nuo vienių ir kitų policija vėliavas jau buvo atėmusi. Darbininkų armija buvo baisiai įpykusi. Rustų balsai kilo iš jų eilių: «šalin kapitalistai ir policija! Socialistai vistiek turi pasaulį laimėti. Szalin republikonų ir demokratų tikietai!» Jų kapelijos griežė revoliucijinius maršus. Triubų balsai maišėsi su «ura» ir «socializmas ima viršų». Jų atitraukė suviršum 3000 žmonių. Mes išėjom pasitikti juos su savo vėliavomis, nieko ne žinodami apie jų karunų atiminėjimą. Su didžiausia simpatija sveikinom juos pro šalį leizdami į daržą, o jie šaukė: «ura! ura! ura! Broliai, pirmą gegužės – reikia mums šėdien čia bombų ir giuklų!..» Tada mes supratom, kas jau pasidarė, nes pamatėm, kad darbininkus atlidėjo čielas švadronas policimonų ir koks pusšimtis slaptos policijos. Ir pas mus stovėjo koks 20. Paskui dar vėl iš kur išlindo apie 60. Beleidžiant mums atėjusius draugus, kaip puolė vienas mėlynkelis prie pirmiau stovinčio draugo, A.Kiedžio, kurs turėjo raudoną 4-tos LSPA. kuopos vėliavą. Vėliauninks nenorėjo atiduot. Atpuolė seržantas ir dar du policimonai, kurie atkišę revolverius į Kiedžio krutinę, šaukė: «atiduok! atiduok!» Atidavė. Pradėjo atiminėt, o kiti brangesnes susivyniojo. Užpuolė ir ant vienos žydelkaites, norėdami ir nuo jos atimti. Atrėmė revolverį į krutinę, bet ji pasakė: «Aš Rusijoje dar nė sykį kazokams vėliavos neatidaviau, – neduosiu ir jums!» Ir nedavė. Teip tapo, su gvoļtais ir revolveriais prikišus į kaktą, atiminėta karunos nuo lenkų ir vokiečių. Besiergeluojant policimonams su viršminėta žydelkaite, pradėjo iš užpakalio žydai į policimonų pusę šaudyt: iš automatiškų brauningų paleido 3 gaistus. Tada policija atsitraukė nuo žmonių ant kokių 30 žingsnių. Paskui policimonai norėjo į nužvelgtus šovime žydukus šauti, bet minia kietai susiglaudė ir juos užkavojo. Norėjo išgaut, bet neįstengė besugriebt. Paskiaus atsitraukė visai tolyn, nes jau pradėjo temt.

Kalbos buvo visokiuose liežuvimuose, labai karštūs. Policija iš tolo žiurėjo. Lietuviškai kalbėjo A.Kiedis.

Namo ėjimas buvo labai linksmas. Tokios minios svieto maršavo, dainavo revoliucijines dainas. Žmonės žiurėjo ir dyvijos, matydami kad eina seni ir jauni, bobos ir merginos, suaugę ir vaikeliai. Girdėdami, kaip buriai šaukia prieš kapitalistų nedorybes: «šalin su išnaudotojais! šalin policija! šalin despotai!» – žmonės darbininkai, grįžtantieje nuo

darbo, pliauškeno džiaugsmingai rankomis. – A. K.

Spring valley, Ill. – Kasyklų darbai čion stovi, nedirba jau nuo 1 balandžio, teip kaip ir visur. Kitokių darbų čion nėra. Už tai žmonės iš čia išvažinėjo, mažai kas liko. – 1-mą dieną gegužio čionaitiniai lietuviai parengė susirinkimą, kaip apvaikščiojimą darbininkų šventės: Žmonių susirinko pusėtinai burelis. Buvo laikytos prakalbos apie darbininkų reikalus. Kalbėtojai buvo šie: M.Merevyčius, M.Bendorius. J.Jezavitas (iš Ledd, Ill.) A.Vienbiskis, K. Baltrušis ir J.Gvaizdikas. Visų kalbos buvo gražios, tyrai darbininkiškoj dvasioj sakomos. Buvo aiškinta ir apie socializmą, kurs tik vienintelis tėra kelias prie darbininkų išganymo. Kaip dabar darbininkai atlieka visokius darbus, pastato aukštus murus, portus, geležinkelius ir t.t. ir vėl juos griauana, lyg neturėdami ką veikt. Jeigu reikia griaut, tai juk verčiau nestatyt, o pasilsėt, ir tt. Sžitas dalykas buvo aiškintas plačiai, ir kad tam viskam kaltas tik šėndieninis netikęs rėdas, kurs su pagelba dolerio tik visą blogą ant svieto gamina ir kad tik doleriu išnykus, t.y. nustojus savo galybės, galės susimazjēt visas piktas ir žmogus galės naudotis iš savo darbo kožnas lygiai. Per prakalbas atsirado niekšai, kurie stengėsi ardyt tvarką ir kenkt kalbėtojams; bet kitų sukolioti, nusimalšino. Naujo nieko neuveikėm, kadagi visi biedni, nedirbam. – Szilakojo K vietkas.

Iš lauko Partijos.

Brooklyn, N.Y. – Vietinė 19 ta LSPA. kuopa, mėnesiniam susirinkime 6 balandžio, terp kitų kuopos reikalų nutarėm sekančius klausimus: 1. Kaslink Partijos Susivaziavimo. Susivaziavimas gali atsibut 10 birželio, 1906, nes mūsų išrinktasis speciališkas rengimui Komitetas nusamdė ant minėtos dienos svetainę; ir da vieną dieną, papedėlį teipgi svetainę bus paimta; nes jeigu 10-tą birželio, nedėlioj, butų negalima viską apdirbt, t.y. užbaigt Susivaziavimą, tai bus galima dar vieną dieną pratęst. Meilingai kviečiame visas LSPA. kuopas prisijust delegatus, nes mūsų Partijoje yra daug neapdirbtos darbo tokio, kurį galima apdirbt paprastai tiktai tokiuose Susivaziavimuose. Susivaziavimo vieta atsibus: 91–93 Grand str., Brooklyn, N.Y. 2. Norėdami daugiau praplatint socialistiškos literaturos, partraukėme iš Europos nuog LSDPartijos nemažą skaitlių knygų, kurios darbininkams labai

naudingos. Visos yra išleistos LSDP. Žinoma, mes užėmėm agentūrą iš prieštasties, kad daugiau ant kart parsisiųždinant, pigiau pareina partraukimo kaštai. Taigi reikalaujantiems draugams arba kuopoms prisiųsim, kiek reikalaus. Reikalaut galima ant šio adriso: J. Szukis, 263 Wythe ave., Brooklyn, N.Y. — Teipgi prisiunčiame 25.02, iš mūsų kuopos; iš tų: 9.40 mėnesinių, 13.62 pelno nuog baliaus, atsibuvusio 15 bal. š.m., 1.00 «Kovos» fondan paaukavo drg. B.Vaivoda, ir 1 00 drg-ui J.O.Szirydyui už prisiųstas knygutes «Valsčiaus sudas».

Pareikalaujame 100 kortelių (postal cards) «Kovos» prenumeratai, kaip buvo pagarsinta «Kovos» 18 nr.

3. Nutarėm apvaikštinēt 1-mą geguzio, darbininkų šventę.

4. Nutarėm įsitaisyt raudoną vėliavą.

5. Berengiant Susivaziavimą, užėjo klausimas, ar mes laikysmės I-ojo Susivaziavimo nutarymo, kad laikyt susivaziavimą kartu su laisvamaniiais. Bet ištyrus pasirodė, kad vietinė laisvamanių kuopa nieko tame dalyke nesirupina. Taigi nusprendėm rengti vieni, tai yra 19-ta LSPA. kuopa.

6. Meldžiame draugus pavienius, ir kuopų atstovus, kad iš anksto, mažiausiai nors už trijų dienų duoti mums žinią, katrie važiuos. Tas mums reikalinga žinot, ant kiek svečių vietą prirengt.

Sziame susirinkime prisirašė 10 naujų draugų. Viso mus kuopoje arti 60 sąnarių. — Su meile ir sociališkais sveikinimais visai Partijai

Sekr. J. Verbyla.

|| Bridgeport, Conn. — 8 geguzio susitvėrė ir pas mus LSPA. kuopa, prie kurios išsyk prisirašė 12 sąnarių. Prašydams C.K. prisiųsti visas kuopų vedimui informacijas ir mo'kesčių blankas, pasilieku su broliškais linkėjimais visai Partijai, M.P. G l i n s k a s, Box 930.

|| Cleveland, O. — 3-čia LSPA. kuopa laikė 18 baland. susirinkimą, kur tapo atlikta kuopos reikalai, sumokėjom mėnesinių 2.80 ir prisirašė vienas naujas sąnarys, Marė Samuolienė. — Finansų sekr., J. L a b a n a u c k a s, 1919 Lorain ave.

|| Pittsburg, Pa. — 6-ta LSPA. kuopa, laikytame savo susirinkime 1-mą geguzės, tarp ko kito nutarė laikyti susirinkimus kiekvieno mėnesio 2-rą seredą «Liet. Mokslo Dr-tės» svetainėje. Agitatyviškus susirinkimus parengti tik vieną syk į 2 ar 3 mėnesius. Mėnesinių sumokėjom 4 40.

6-tos kuopos Komitetas.

|| Philadelphia, Pa. — 1-ma LSPA. kuopa, mėnesiniame susirinkime, 8 ge-

guzio, tarp kito svarbesnio nutarta susinešt su kuopoms kitų tautų socialistų, k.t. anglų, vokiečių, žydų ir kt., nes atėjus kokiems veiksams: rengimui prakalbų, demonstracijų ir t.t. geriaus yra veikti visiems sykiu. Teipgi draugė, O. Rukevyčienė, padovanojo mus kuopai raudoną vėliavą, kurią ji buvo patiekusi savo kaštais dėl visuomeniško Susivaziavimo Philadelphijoje 22 vasario ir kuri buvo iškelta laike prakalbų ant «Labor Lyceum». Dabar ji liekasi savastimi 1-os kuopos. Paaukavusiai už tą dovaną laibuna garbė! — Prisiraišė vienas naujas sąnarys. Mėnesinių įplaukė 3.00.

Susir. pirmsėdė Anelė Slančiauskiūtė

Sekret. A. Bernotas.

Sušaudė juos!...

Sušaudė juos....
Ziemos rytas buvo žaltas, —
Saulė tekėjo ir ant sniego balto,
Užburto gražmės klojos spinduliuos,
Sniegas įdomiai tyras, sidabrinis;
Nuo šalčio giedras, oras krikštolinis....
Sušaudė juos....
Stovi, kaip vaikai, ir žiūri, —
Su išlūgimu tolimon;
Akių meilę ir galiečių turti
Dėl priešo, už neteisių žudymą.
Kokta tai dalna, graudi, didelė,
Plaukė per sniegą nors be žodžių buvo!....
Prieš juos stovi tik pliki šnielėliai!
Ir matos atvarai šautuvų.
— O, broliai! — jie tarė balsu tyliu, —
Gallestis begalinis skausmas....
Krito atsakymas iš kareivių eilių, —
Paplūpa kulpių, — bausis atsakymas!..
Raudonai tekančios saulės
Spinduliuos, — to šalčiojo ryto,
Ant ploto už senos pilsės
Sušaudyti didvyriai krito.

Vertė E. Socialistė.

Amerikos „Socialistų Partijos“ Konstitucija. I

(Prilmta Chicago, Ill., geguzės 1-6 d., 1904 m. ir vienotiam susivaziavime užtvirtinta perbalsavimu [referendum] Rugsėdžio 4 d. 1904 m.)

STRAIPSNSYS I.

Vardas.

Skirsnys 1. Szi organizacija vadinsis «Socialistų Partija», visur, išėmus tik tas valstybes, kur yra arba gali but laikinių valstybės įstatymų pareikalauta vadintis kitokiu vardu.

STRAIPSNSYS II.

Sąnarystė.

Sk. 1. Kiekviena ypata, gyvenanti Jungtinėse Valstijose, turinti nemažiau kaip 18 metų amžiaus, neskiriant lyties, padermės, parvos, nė tikybos, gali pastoti partijos nariu, jei pertrauks sąryšius su visoms kitokims politiškoms partijoms ir rems socializmo principus.

Sk. 2. Jokia ypata, užimanti ar tai apmokamą ar garbės vietą, suteiktą nuo kitos kokios politiškos partijos (neskaitant vietų civiliškos tarnystės), negali

patapti Socialistų Partijos nariu.

Sk. 3. Narys, geidziantis persikelti iš kuopos vienoje valstijoje į kuopą kitoje esančią, ten nukakęs privalo parodyti sąnarystės kortelę, kuri paliudys jo sąnarystės stovį laike jo persikėlimo.

Sk. 4. Jokia partijos narys, jokioje valstijoje ar teritorijoje, po jokia priedanga nesikiš į priimtą vietinį arba organizuotą judėjimo darbą bile kokioje kitoje valstijoje.

STRAIPSNSYS III.

Vedimas reikalų.

Sk. 1. Socialistų Partijos reikalus išpildys tautos Komitetas, partijos susivaziavimai ir visuotinas partijos nubalsavimas.

STRAIPSNSYS IV.

Tautos Komitetas.

Sk. 1. — Kievią suorganizuotą valstiją arba teritoriją, reprezentuos Tautos Komitete vienas atstovas, ir da vienas atstovas nuo kiekvieno pilno, arba didesnės dalies tukstančio sąnarių stropiai dirbuojančiųsi partijos reikaluose. Idant atsakančiai butų reprezentuota kiekviena valstija ar teritorija, Tautos Sekretorius privalo, kas pradžių metų, sutraukt kožnos valstijos sumokėtas sąnarynes į kruvą ir išdalīt ant vietinio skaitliaus narių. Tada pasirodys tos ar kitos apygardos sąnarių stovėjimo lyguma ir veiklumas.

Sk. 2. To Komiteto sąnarius išrinkti nariai perbalsavimu (referendum) kiekvienoje valstijoje ar teritorijoje, kurias jie reprezentuos. Tarnaus neilgiaus kaip dvejus metus. Tautos Komiteto sąnarius galima atstatyti nuo vietos perbalsavimu [referendum] tose valstijose, kurias jie reprezentuoja.

Sk. 3. Jeigu katruose metuose neesti Tautiškojo partijos Susivaziavimo, tai Tautos Komitetas butinai laiko vieną metuose susirinkimą. Netikėtus susirinkimus susaukia didžiama komiteto narių. Susirinkimams vietą ir laiką pasikiria pats Tautos Komitetas.

Sk. 4. — Tautos Komiteto susirinkimų kaštai esti visuomenės (visos partijos) išdo apmokėti.

Sk. 5. — Nuo vieno iki kitam susirinkimui, Tautos Komitetas veda visus Partijos reikalus raštu (laiškais).

Sk. 6. — Tautos Komitetas gali pats susitaisyti savo darbiu programą, žinoma, sutinkantį su visoms šios konstitucijos išgalėmis. (Toliaus bus)

Tėmykit!

Aš, žemiau pasirašęs, buvau užkvietęs per «Kovą» LSPA. draugus, kad lei-

džiantieji laimikius priduočių ir man tikiety; tai-gi kai-kurios knopos ir prisuntė. Tuos kiek galėdamas pasistenčiau pardavinėt. Bet daugiau meldžiu jų man nesiųst, kadagi buvo laikraščiuose garsyta, kad toks rinkimas aukų nepraktiskas. Priegtam turiu primint, kad man prisuntė daug tikiety visai nežinomos ypatos, neprigulinčios prie jokios organizacijos ir dagi po 50c. tikietas; už tokius aš visai neimu atsakymo, ir aš jų negražysiu atgal savais kaštais; mano užkvietimas buvo vien į LSPA. kuopus. — Su guodone J. K. V a s i l i a u s k a s, Bx 512, Wellston Sta. St. Louis, Mo.

MIRTIS VAGONE.

(Apsaka iš gyvenimo vargdienių)

(Užbaiga)

Senuko žodžiai labai įdomiai skambėjo iš po giltinės sparnų, kuriais ji plasnajo ant nelaimingo vargdienių sunaus. Jo žodžius tankiai sulaukė nauji užpludimai kosulio ir besimažinanti krutinėje gyvybės spēka. Jis prakalbėjo:

— Nėra ko apskinit nuo mano kudukystės dienų; gana to, kad aš mokslo visai mažai te-gavau. Septintų metų jau aš klujojau po didelio miesto gatves pardavodamas dienraščius. Sulaukęs vienuolikos metų pristojau už pasiuntinį, už \$2 per savaitę, ir bėgyje dviejų metų man algą pakėlė iki \$3; toliaus, kadagi mano ponas manę pamėgo, tai jis prileido manę mokintis gero amato, Aštuoniolikos metų jau aš buvau vynia-kalys, ir gavau \$4 ant dienos. Bet aš taip greit praleizdavau pinigus, kaip gaudavau. Sulaukęs dvidešimties, aš pasižinau su duktere to žmogaus, kuriam aš dirbau. Ji buvo mergaitė mano metų, bet gana mokyta; ji emė manę liuosomis valandomis mokinti įvairių mokslo dalykų. Trumpai pasakant, tos mažos moteriškos pasišventimas įkvėpė man patoiam stropumą ir aš uoliai prie mokslo kibau. Galiausiai mudu įsimylėjova. Viskas tas atsliko be jos tėvo žinios, ir kada aš paprašiau jį pavelenės apsvesti su jo duktere, tai jis mane pavarė iš vietos, o dukterei prigrumojo atimęs tiesą paveldėjimo jo mantos. Aš neilgtrukus susijieškojau naują darbą, ir žinoma, mudu apsivedėva, nežiūrint į priešingumus jos tėvo ir motinos; bet ją išmetė iš giminės. Tas mažai mudviems rūpėjo, kadagi aš ganėtinai uždirbau ant išteklingo mudviejų pragyvenimo. Bėgyje trejų metų mes susilaukėm du gražiu kudukėliu, ir rodos nebuvo ant svieto kitos laimingesnės šeimynos, kaip mūsų. Teip dalykai bėgo vis tolyn, ir kada mano jauniausis sūnelis sulaukė devintų, tapo išrasta nauja mašina, kuri sugriovė mano amata ir aš nebe-galėjau niekur gaut darbo. Mes turėjom biskutį susicėdyje, taigi per kokius metus dar badas nedrįso žengt per mūsų slingstį. Beto, aš

darbavaus senojoj vietoj, kaipo prastas darbininkas.

Vieną dieną mergaitė parėjo iš mokyklos su skaudančia gerkle; ji pagriebė difteriją, ir per keletą dienų, nežiūrint į gydymą, mergaitė pasimirė. Tas atsitikimas baisiai mumis prislėgė, ypatingai tas sunkiai atsiliėpė ant mano brangios draugės; jos vienas nusiramimas pasiliko — laikyt ant kelių pasilikusių sūnelį. Palaidojo-mui mūsų mergaitės išėjo beveik visi mūsų pasilikusieji skatikai; ir vos tik po šermenų ant rytojaus, apsirgo ir vaikiukas; dar dieną praleidus jau ir jis gulėjo lavonu ant lovos. Tas galutinai mudu su pačia sukriušo, ir per kokią porą savaitių apsirgo ir ji. Tvirtai ji kovėsi su liga; ji žinojo, kaip ji man yra reikalinga. Bet toji baisi ir nelaukta viešnia — mirtis, vienok ją pergalėjo. Palaidojes mano brangią sądrauge; aš įpuoliau nusiminiman ir idant paskandinti savo širdies skausmus, griebiaus už gėrimų. Bet tas man nepatiko, taigi išėjau ant kelių ir vieškelių, kaip daugumas nelaimingųjų padaro, kur ir esu iki šiam laikui.

Beveik čielus metus aš keliavau, užsikabinėdamas ant traukinių, tai į vieną kraštą, tai į kitą, tai niekur. Pasitaikė man susitikt su vienu iš geriausių sėbrų ant svieto. Jis ir aš buvome bendrais apie aštuonius metus. Męs dar-bavomės sykiu piutės laikuose, tai šiam-tam parsisamdydavom, tai atlikdavom kokį sutrotą darbą, ir kartais valkioldavomės ant didelių kelių be jokio tikslo.

Vieną dieną mes išėjom atlikti darbą purvina. Abudu patrūkom, bet išsinešėm čielą maišą maisto. Sunkus tai buvo darbas, bet dar sunkesnė matėsi jo užbaiga. Bijojom, kad nepagaut. Taigi slankiojom palei gelžkelį ir tykojom užsikabint ant vagonų ir keletą mylių pavažiuoti iš karštos vietos. Pasitaikė, kad tavorinis traukinis ėjo visai iš lėto, taigi aš užsokau ant vieno vagono, o mano draugas ant kito. Pavažiavus kokią tryliką mylių, aš tarpe bil-desio traukinio ratų išgirdau nežmonišką agonijos riksmą. Kada traukinys sustojo ant stoties, dar už kokių septynių mylių, aš nušokau nuo vagono, pabėgėju priešakin, bet savo draugo nebradau. Traukinys buvo matomas iš visų pusių. Šviesi mėnesiena puošė plikus kalnus apie kurčią stoties apielinkę. Buvo ne perdaug šalta, taigi užsimetęs maišą ant pečių, aš grįžau jieskoti savo draugo (tikrai buvau persitikrinęs, kad jis nuo traukinio nupuolė). Septynios mylios — tai nedidelis gabalas kelionės, ir, lygiai viduryj geležinkelio, tarp spižinių bėgių, radau vargšo draugo nupiautą galvą!.. Negalima aprašyt to jausmo, kokis pagriebė mano visą esybę! Išmėčiau iš maišo blėšines ir kitokius valgomos daiktus ir atsargiai svunyiojes popieron draugo galvą, įdėjau į dulkiną maišą. Tada aš suradau jo kūną, kuriam stokavo vienos rankos ir kojos. Įdėjau maišan ir kūną, ir ėmiau medžiot kojos, kurią radau visą sutriuškiną. Valandą laiko praverčiau iki suradau ranką. Tiesą sakant, tai mėnulis padė-

jo sujieskot, pašviezdamas... Tada užsimetęs gabalus lavono savo mylimo draugo, ant savo pečių, aš grįžau į miestelį tryliką mylių tolu-mo. Bet, ūmai, baisiai aptemo. Šoris po šoriui griaustinis trunkė oro gludumus, žaibai raižė tamsius užkarusius debesis, ir pradėjo lyt. Bet aš su tuom prigimties šelimu kovodamas, narsiai ėjau miesto-linkui. Ten pribuvęs užėjau pas šermeninką, ir nuleidęs nuo pečių našulį su lavonu, sukritau ant suolo nuo nuovargio. Aš apalpaui.

Kada atsigavau, aš radausi mažame ligonbuty, sunkiai sergantis; bet po dviejų savaitių mane iš ten paleido, sakydami, kad aš jau esu sveiks. Aš dažinojau, kad jie iškasė šale kapinių urvą, visai už „šventintų“ kapinių tvoros ir ten įkišo gabalus nelaimingo mono draugo. Vienintėlis ir pirmutinis numirėlis tapo palaidotas ant to naujo „kapinyno“...

Nuo to laiko aš pasijutau, kad įgavau džio-va; vienok aš gyvenimo ant vieskelių nepame-čiau, ir tankiai gaudavau šį-tą ir gero padirbėt. Dabargi, aš mislinu, jau daugiau nebegalėsiu dirbt, kadagi einu į amžiną atilsį. Sudie, vaikina! Jūs buvot dėl manęs perdaug geri...

Senukas, užbaigęs kalbą, netikėtai nutilo. Rudis dar vis vaikštinojo nuo vieno galo vagono į kitą, o Pypkius vis dar sėdėjo įrėmęs galvą į abi delnas. Praslinko koks desėtkas minutų, tada Rudis tarė: „Pačiupinėk jį, Pypkiau. Žiurėk, ar jau šaltas“. Pypkius dasilytėjo senuko kūną ir pasakė: „Jis turbūt numirė, nes visiš-kai šaltas“. „Ką mes darysme? Aš eisiu mies-tan ir apskelbsiu visuomenei“. „Gerai, Rudi, tu eik, o aš pasiliksiu prie velionio“. „Aš girdžiu kažiką vaikščiojant lauko pusėj. Įstabu, kas ten būt?“ „Hu-hu, vaikina!“ — tarė Rudis, — tykia iššokdamas iš vagono. — „Ar jūs ten sušvilpėt, kada traukinys išėjo?“ — „Teip — atsakė šviežias pribuvėlis, — aš ir „Šlubis“ atėjom ant „nakvynės“ pas jus. Ar šis vagonas yra valyvas?“ — „Ak, Zuiki, pas mus atsitiko negerai“, — tarė atsідusius Rudis. „Teip“ — pritarė Pypkius, — pas mus atsitiko negerai, — numirė tas senis Kregas“... „Ar tai čystą tavorą tik parduodat jūs man?“ — užklausė „Zuikis“ neiš-tikėdamas (tai yra neištikėdamas, kad senukas savu myriu numirė). „O teip“, — atsakė Rudis, — „tai čystas tavoras ir aš einu miestan pranešt apie senuko myrį“. „Nereiks to“ — tarė Zuikis; — „aš turiu kelis grašgalius, nueisime pas šermeninką, nupirksim skrynę palaikę, kurioje ir palaidosime velionį“.

Visi trys nuėjo pas šermeninką ir vos su var-gu prituskino iš miego. Prabudęs iš miego šer-meninks, suvuodė, kad čia jam pasisukė gera proga padaryt pinigą; taigi savo svečius patiko tyrai vertelgiškai. Kada išrinko grabą ir užmo-kėjo už jį \$20, tai jis \$10 dar išlupo už kokią ten skrynį ir \$10 už iškasimą duobės. Bet už tai pasirodė toks geras, kad tuojaus pasiuntė berną parvilkti numirėlį iš vagono į savo pa-šitūrę.

Sermonis tapo surengta tą pačią dieną. Kada kunigas dažinojo, kad už velionio laidotuves pinigai yra žmonių kišenėse, tai jis tuojaus pareikalavo ir gavo \$5 už pasakymą keleto dievobaimingų žodžių prie numirėlio. Kiti \$5 tapo išleista ant pirkimo marškinių, apykaklių ir kakla ryščių keturiems grabnešiams. Visas miestukas išsišypylė pavėpsot, kaip laidos valkata, didžiama nuklambino iki pat kapinių pėsči, kiti nuvažiavo savo kariatose.

Jaunas kunigas norėjo žmones įgriaudint ir atsižymėt kaip pamokslininkas, taigi ėmė spingint velionį už negerai vestą gyvenimą. Privedęs tokį baisų paveikslą jauniems ir seniems, dievo atstovas pasimeldė, kad senam žmogui atsileistų nuodėmės.

Rudis jau per visą laiką išrodė labai nekantrum. Bet kada kunigas užbaigė savo pamokslą, Rudis pradėjo kalbėt. Nemiegojęs praėjusią naktį, turėdamas baisiai ištemptus nervus, akys paėję kraujais, jis turėjo baisią bet gana įspudingą išžiūrą. Jis pradėjo:

— Ponios ir ponai: tas numiręs žmogus, kuris guli šitame grabe šitoje duobėje, ant kurio neužilgo bus užpiltos šios smiltys, yra tai vienas iš tų bevardžių karžygių...

Čia kunigas prisikišė prie maršalkos ir pašnibždėjo jam į ausį keletą žodžių. Tuojaus maršalka priėjo prie Rudžio, ir paliepęs jam nutilt, pasakė jog jis Rudį areštuoja. Tada priėjo prie policijos versio ir Pypkius, sakydamas: „areštuok ir manę“.

— Gerai, aš tą galiu padaryt.

Taigi Rudį ir Pypkių nuvilko tolyn nuo jų nukaršinto draugo kapinių, iškratė juos ir įmetė į miesto kalėjimą. Zuikis ir „šlubis“ po šermentų iš miesto prasišalino.

Ant rytojaus teismas Rudį ir Pypkių ištardė, rado kaltais už valkiojimąsi, ir pasmerkė ant 60 dienų prie valstijos sunkių darbų. Kada ėjo tardymas (?) tai kaip Rudžiui teip ir Pypkiui atimta buvo tiesa ką nors pasakyt savęs apgynimui. Prieš juos liudijo daktaras, kunigas ir maršalka.

Apdirbo iš angliškio, VARGOMATIS.

Draugai, tėmykite!

New Britain, Conn. — Sziuomi pranešam visiems turintiems tikiėtus ant išlaimėjimo dviračio (bicykle) ir laikrodėlio, paleistų per 5 kuopą LSPA., kad dieną laimėjimo perkeliame nuo 30 gegužio (May) ant 4 dienos liepos (July). Taigi kurie draugai turite tikiėtus ant pardavimo, meldžiame prisiųst rokundas iš to ne vėliau 28 birželio, — 1906 m. — Už 5 LSPA. kuopą, sekr. I. G a r k a u c k a s.

Pažįstamiems.

Pranešu guodotiniems draugams ir draugėms ir visiems aplinkiniams, kad

aš apleidžiu miestelį Shelton, Conn., o iškeliauju į vakarinius kraštus. Ant kiek laiko, tai pats nežinau; tik tiek pranešu, kad jeigu kas norės žinot kur aš gyvenu, tai galės kreiptis į «Kovos» Rėdystę, o iš ten duos mano adrisą. Su guodone, M. V o k i e t a i t i s.

Krasos dėžutė.

Draugams: Žagarui, Čerkevyčiui, Dubickui, „Darb. Draugui“, Vokietaičiui, Šukiui Griniui, ir kit. — Gauda. Tilps.

L.S.P.A. finansų apyskaitos.

Įplaukimai:

Mėnesinių: Lost Creek, Pa. kuopa 60c. A.Kisielius, St. Louis, Mo. (už V-VII) 50c. Baltimore, Md. 3.00. Torrington, Ct. 3.20. Philadelphia, Pa. 3.00. Už gruodį buvo nepakvituota 4.90. Brooklyn, N.Y. 9.40. Newark, N.J. 6.00. Prenumeratos: P.Urbantas, Delray, Mich. 50c. J.Gvaizdikas, Spring Valley, Ill. 1.00. A.Kisielius, St. Louis, Mo. 2.00. A.Zaleckas, Scranton, Pa. 75c. R.Centro, Lawrence, Mass. 2.00. S.Sinkauckas, Lost Creek, Pa. 1.00. A.Urbaitis, Philadelphia, Pa. 2.00. J.Stasevyčius ir V.Gvaizdikas, Allegheny, Pa. — po 1.00. A.Kriščiūnas, Aquebogue, N.Y. 1.00. J.Zimitaitis, South River, N.J. 2.00. Per J.Pranaičiūtę, E.V. (iš Peterburgo) 4.00. Kirvelis (Tilžėje) 1.00. Už raštus 1.00. Partijos reikalams. Brooklyn, N.Y. 19 ta LSPA. kuopa nuo baliaus 14.62. Viso 65.47. Buvo 39.52. Viso 104.99.

Išleidimai:

Spauda etc. 2.66. Krasos ženkliai 1.50. Knyga prenumeratos kortelėms 17c. Rendos 4.00. Išsiuntin. raštų 43c. Apmokėta laikraščiai 28c. Sustatymas 8.00. Viso 17.04.

Inėjo	104.99
Išėjo	17.04
Lieka	87.95

„Kovos“ Fondas:

New Britain, Ct. per S.Garkaucką	1.00
A.Kisielius, St. Louis, Mo.	30
B.Vaivoda, Brooklyn, N.Y.	1.00
Buvo	98.21
Viso labo	100.51

LSPA. Centro Išdininkas
T.Andziulaitienė

AUKOS.

Revoliucijos reikalams:

New Britain, Ct. per S.Garkaucką: J.Tutlis 50c. S.Garkauckas, Antanina Sabaliauskiutė, A.Griškoniš — po 25c. K.Kukanskis, K.Senkus, Agota Griškoniš, Marė, Vincas ir Valentas Danisevyčiai: Vincas, Veronika, Jieva Griškoniš — po 15c. K.Danisevyčius, Ona Danisevyč, J.Maziliauckas, Liudė Kukanskiš; Higinas, Teresė Kukanskiutės; J.Gudauckas, L.Matula — po 10c. Viso (išėjus 1.00 „Kovos“ Fondan) 1.70

Lost Creek, Pa. per M.Bridicką: A.Sabaliauckas 1.00. A.Žiuraitis, J.Vaičiūnas, J.Steinyas, R.Žvingila, M.Bridickas — po 50c. Viso 3.50.

Buvo	374.43
Viso labo yra	379.63

ATSKAITA BROOKLYNO REV. ŠELP. KOMITETO. — Nuo 26 sausio, 06. iki 18 balandžio tu pačiu metu, — per karštą ir nenuoalsu, tulu vietiniu draugu pasidarbavimą žmonijos labui, — įplauke revoliucijos reikalams \$366.92 auku Išejo ant įvairiu išleidimu 174.58. Išsiusta Londonan, 10 balandžio, ant vardo Lietuvos Socijal-Demokratu Partijos 175.00. Pasidaro 349.58. Pas išdininką, V.Vaidelį, yra 16.06.

Rašt. V.VISGAUDIS.

APGARSINIMAI.

SUSIRINKIMAI.

Philadelphia, Pa. 1-ma kuopa LSPA. laiko susirinkimus kožno mėnesio 2-ame ir 4-me utarnike, 8-tą val. vakare Lietuvių Laisvės Klube, po No. 943 So. 2-nd Str. Sekretorius, A. Bernotas, 412 Siegel Str.

Cleveland, O., 3-čia k. LSPA. laiko susirinkimus kožna 3-čia seređa mėnesio, po No. 344½ Ontario str.

Organizatorius A. KISIELIUS, 505 Lorain str.

Chicago, Ill., 4-tos kuopos LSPA. susirinkimai atsibuna 2 kart ant mėnesio, salėje, po No. 869—33rd place, 3 val. po pietų. 1) 2-me nedėld. mėnesio, pašvėstas kuopos reikalams ir propagandai. 2) 4-ame ned. mėnesio, pašvėstas partijos reikalams.

Organizatorius J.Jančauskis, 95 Canalport ave. Sekretorius, J.Krūmas, 4556 So. Ashland ave.

Newarko, N.J., 11-ta kuopa LSPA. laiko susirinkimus kas pirmą nedėldienį kožno mėnesio, po No. 86 Jackson str. 10 val. iš ryto.

Sekr. A. STANELIS, 24 West str.

Springfield, Ohio, 12 k. LSPA. susirinkimai atsibūva kas pirmą nedėlią mėnesio, po No. 28, N. Spring str.

Baltimore, Md. 14-ta kuopa laiko susirinkimus kožno mėnesio pirmą pėtnyčią, 8 val. vakare, lietuviškoj salėj ant Barre str. Org. P.G r i n i u s, 526 W. Lexington str.

Brooklyno, N.Y., 19-tos k. LSPA. susirinkimai atsibuna 2 sykiu ant mėnesio: 1) kas pirmą nedėldienį mėnesio, 3-čia po pietų, 2) kas trečią pėtnyčią mėnesio, 7 vakare, po No 73 Grand str.

Spring Valley, Ill, 23-čia k. laiko susirinkimus ketvergais po kožnai 1-mai ir 15-tai dienai mėnesio, 7-tą val. vakare, svetainėje M. Maželkos, ant Dakota str.

Plymouth, Pa. 24-ta kp. LSPA. laiko susirinkimus kas 2-rą ir 4-tą nedėldienį kiekvieno mėn., 2 val. po pietų, po No. 1 Church st. [kertė Centre ave. ir Church str.]

Senandorio 28-ta k. LSPA. laiko susirinkimus kas dvi savaiti, ant kampo North-West Main ir Lloyd ulyčių, ruimas 5. KOMITETAS.

Luzerne, Pa. 33 kuopa laikys susirinkimus kas 1-mą ir 3-čia nedėldienį mėnesio, vakarais, nuo 7 valandos, po No. 243 Bennet Str.

Organizatorius J.K. Makauckas.

Worcester, Mass. 40-tos LSPA. kuopos susirinkimai atsibūna kas paskutinę subatą mėnesio Lietuvių Ukėsq Klubo ruimuose, 96 Green St., vakare 7.30.

Sekretorius T.RUBIKAS.

GRAMATIKA ANGLISZKOS KALBOS

su isztarymu kiekvieno žodžio lietuviszka—sekancziai: chair (czēr), kedė; face (fėis) veidas; village (vilidž), kaimas ir tt.

Knyga apdaryta, 147 puslapiai, su prisiuntimu — \$1.25. Pinigus yra geriausiai prisiųsti per „Postal Money Order“ ant szio adreso:

P. MIKOLAINIS,
Box 15, Station D.
New York City.

Kolsun Bros.

Main Office 224 Bainbridge Street.

Kariatos šermenims, baliams, vestuvėms ir t. t. pribuna bile valandoje — Keystone Telephne Main 48-42 D

Prima orderius teipgi: Georg Kolsun 9580. Waters



PIGI KURPIŲ KRAUTUVĖ.

H. Adelston.

725 So Second Str. Philad. Pa.

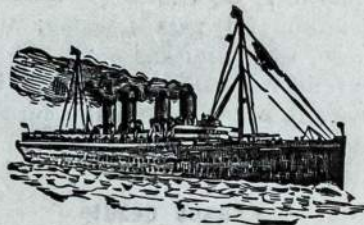
Visokios, naujausios mados czeverykai, vyrams, moterims ir vaikams. Susiszneka lietuviszka. Pigiros prekės.

Kada tik norėsi pasisamdyti sau advokata, kiekviename legališkame reikale, kreipkis pas

Luther S. KAUFFMAN
ATTORNEY-AT-LAW
1001 CHESTNUT STR. PHILADELPHIA, PA.
ROOM 711 MUTUAL LIFE BUILDING

M. Rosenbaum,

SENIAUSIA LIETUVIŠKA BANKA
Philadelphijoje, Pa.
PARDUODA LAIVAKORTES
ant geriausių linijų laivų.



Išmaino pinigus ir išsiunčia po gvarancija į visas šalis svieto. Atlieka tą greitai, atvangiai ir pigiai.

Agentura geležinkelių tikietu

Parduodame geležinkelių tikietus į visus miestus Jungtinių Valstijų.
609 South 3-čia gatvė, Philadelphia, Pa.

KAD SERGI NENUSIMYK -- BUSI ISZGYDYTAS --

Pirmiausia kreipimosi prie kokio daktaro, pažink savo ligą ir priežastis pamatėsiškai, kad koks daktarelis bile kur ar šundaktaris ne'sančė ligą neiškaltbetų, už tai reikalauk — atsiusdamas 10 centų stempons, gausi knygą parašytą profesoriaus Dr. E. C. Collins ir perskaityk apie savo ligą skyrius su knyga

Vadova ing



Sveikata

Joje randasi dideli kolioruoti paveiksai — sudejimo žmogaus kuno ir naujai dadeta 11 apsiirėškimu gemančio kudikio pas motiną viduriuose. Ta knyga naudinga sergantiems ir sveikiems

Dr. E. C. Collins Medikaliszkas Institutas yra seniausias Amerikoje ir žemiaus minejamas ligas, greičiausei šiu geriausia pasekme išgydo, — nuo plaučių ligos, kosulio, kepenų, inkstu, viduriu ligos, kraujo nečystumo, galvos skaudėjimo, diegliu ir reumatizmo; skuros [odos] ligas ir niežėjimą, lytiškas silpnības, slaptas ligas vyrų ir moterų, seklos nubėgimą, sauzagystę su jos visais apsiirėškimo vaisiais, nervu ligas, abelną nusilpnėjimą, kataro (slogos), puslės, galvoj spieginą, miegunstumą, geltliges, skausmingas moterų menesines ir baltasias andrupanes, užsikrečiamas piktas ligas, kaip ir kitas kurios ant nelaimės žmonių ir kankinimo atsiranda, į umą laiką. Atsišauk tuojaus, nes —

Dr. E. C. Collins Medical Institute yra Specijališkas daktaras visada ant kožnos ligos. — Del kožno apsilpninto ligom, Specijališkai vaistai tampa sutaisyti po ištyrimo ligos ir išsiunčiami po Suvienytas Valstijas visur, Canada, Mexicą ir visą pasaulę.

Rašant adresuok: Dr. E. C. Collins Medical Institute,
140 W. 34-th str. New York City.

Atsišaukiantiems asabiškai offisas (tarp Broadway ir 7-tos Ave.) atdaras kasdien nuo 10 iki 5 val. po pietų.
Vakarais: Utarninke, Seredoj ir Pėtinėčioje nuo 7 iki 8 val. Nėdėlioms: nuo 10 val. ryto iki 1 val. po pietų.

Atkreipiu atydą savo draugų ir vientaučių lietuvių, kad mės apturėjome dabar didžiausį pasirinkimą

➔ **Drapanu, Skrybeliu ir Czeveryku.** ➔

➔ **NAUJAUSIOS PAVASARIO MADOS.** ➔

Viską tą parduodam labai prieinamoj prekej.

Prosinam ir taisom vienus metus **UŽ DYKA!**

L.Freedman & Son.

➔ **VIENA PREKE** ➔

➔ **Drapanu, Skrybeliu ir Czeveryku.** ➔

Kampas South ir 4-tos.

TEMYKITE!

Vienatinė lietuviška Aptieka

P. Rovno,

Kampas 3-čios ir Monroe arba
724 So. 3-rd str. Philadelphia Pa.

Toje aptiekoje viską galima gauti, kaip ir sename krauj: tikras Pain Expelleris, Gumbo, Bobro, pilvo ir anodino lašai; Kinder Balsamas; dielės ir bonkos; visoki kvėpalai, muilai ir visoki kosmetikos daiktai, vietiniai ir iš užsienių; receptai sutaisomai iš geriausių kemiškų padarinių sulyz daktaro nuorašų. Prie to duodasi kiekvienam nesveikam higijeniškos rodos. Aptieka atvira dieną ir naktį. Sneka visokiais liežuviniais.



NAUJIENA!

NAUJIENA!

H.MEDOFF'O tikra Lietuviška
TRAJANKA

Turiu atkreipti atydą, kad kiekviena moteriškė visados privalo turėti tikrą Lietuvišką Trajanką namuose. Trajanka yra padaryta iš 29 visokių augalų ir šaknių iš tėvynės; geriausia ir pasekmingiausia nuo visokių apsilpnimų ir skilvio negalių.

Teipgi gaunama MEDOFF'O REUMATIC, puiki gyduolė nuo visokių būdo reumatizmų ir MEDOFF'O STOMACH BITTERS, kuri išgydo visokias skilvio ligas.

Adresuokit:

H. Medoff

PHARMACIST AND CHEMIST

151 Metropolitan ave.

Brooklyn, N.Y.

LIETUVIŠKA APTIEKA.

Joffe & Wolff.



3-čia ir Bainbridge Str.
PHILADELPHIA, PA.

Prilaikome visuomet krautuvėje grynus vaistus, visokias europėjiskas šaknis; teipgi turime: Severos gyduoles, Groblevskio, Treimerio Kartųj vyną, Pain expellerį, šviežias dieles. — Užkvičiame visus lietuvius lankytis į mūsų sąkrovą. Receptus sutaisome su didžiausia atyda.

Christijonas PFAFF.

Pardavėjas vyno ir visokių degtinių: bonkoms, tuziniais ir baksais. Prašau lietuvius nepamiršt adresą:

S.E. Cor. Passyunk Ave., & Catharine str.,
Philadelphia, Pa.

**Shepherd's
APTIEKA**

N.E. kampas 2 ros ir Dickinson Str.,
Philadelphia, Pa.

VIENATINIS LIETUVIŠKAS

SALIUNAS

JULIUS CALMIN

Visoki skanūs švieži gerimai: alus, degtinė, vynas, likerai; puikūs cigarai.

400 Mechanic st.,

Camden, N.J.

Bell Phone, 868-x E. Phone, 1033-A.